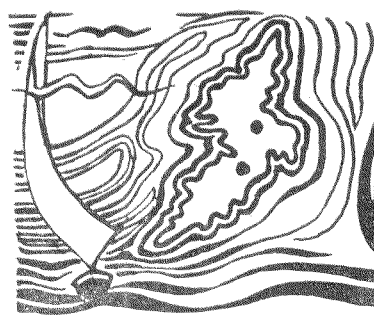

Θεολογικά Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΤΣΗ 67 — ΤΗΛ. 593-581

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεώς μας ὑπῆρξε ἓνα ἀναμφισβήτητο ἱστορικὸ γεγονός. Ἡ μαρτυρικὴ καταθέσις αὐτοπτῶν μαρτύρων, τῶν μαθητῶν του, τὸ κατοχυρῶν με τὴν πειστικότητά, ὥστε ἡ ἀρνησι καὶ ἡ ἀπιστία ἐπὶ εἴκοσι σχεδὸν αἰῶνες νὰ μὴ μπορέσουν νὰ τὸ σβύσουν ἀπὸ τὴν μνήμη καὶ ἀπὸ τὴν πίστι τῶν ἀνθρώπων. Θὰ περάσουν καὶ ἄλλοι τόσοι αἰῶνες καὶ πολὺ περισσότεροι ἀκόμη, ὅποιαδήποτε ἐξέλξει κι' ἂν πάρῃ ἡ ἀνθρωπότης, κι' ἡ πίστις στὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος, θὰ παραμείνῃ τόσο ζωντὴ ὅσο ζωντὴ ἦταν ἡ πίστις ἐκείνων, πὺν πρῶτα τὴν ἐξήγγελλαν. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ἂν ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς τρόπους με τοὺς ὁποίους ξετυλίχθηκε. Ἀλλὰ μήπως ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια με ὅλην τὴν ἀνάπτυξί της πὺν εἶχε στὰ χρόνια πρὸ πάντων τὰ δικὰ μας, μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ ὅλα τὰ παράδοξα φαινόμενα τῆς φύσεως, πὺν στὸ τέλος ὑπόκεινται στοὺς μυστηριώδεις νόμους της; Ἡ ἀναγέννησις τῆς φύσεως καὶ ὁ στολισμός της με ὅλα τὰ χρώματα καὶ τὰ ἀρώματα μιᾶς καινούργιας βλαστήσεως πὺς ξεπηδᾷ ἀπὸ τὴν νεκροφάνεια μιᾶς βαρυνειμωνίας; Κι' ὁ κόκκος τοῦ σιταριοῦ πὺς σπίζοντα καὶ πεθαίνοντα στοὺς κόλπους τῆς γῆς ξεπροβάλλει στάχυς γεμάτος ζωὴ καὶ περηφάνεια;

Ὁ Χριστιανισμὸς σὰν μιὰ ζωντανὴ καὶ ὑπαρκτὴ πραγματικότης πὺν ἀγκαλιᾶζει ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη με τὰ ὀκτακόσια ἑκατομμύριά του, δὲν θὰ εὑρίσκει ἐπαρκὴ ἐξήγησι τῆς ὑπάρξεώς του, ἂν ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἓνας μῦθος ἢ μιὰ ψευδαίσθησις ἢ ἓνα κατάφωρο ψέμμα. Ὅλες ἡ θρησκείες καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα πὺν στηρίχθησαν πᾶν στὸν μῦθο καὶ τὸ ψέμμα, ἐξαφανίστηκαν καὶ βαρεῖα πλάκα τοὺς σκεπάζει στοὺς τάφους τοῦ νεκροταφείου τῆς ἱστορίας. Κι' ὅσες ἀκόμα τὶς συγκρατεῖ στὴν ζωὴ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ πὺν φοβικτὴ δεισιδαιμονία κάποτε θὰ βροῦν τὴν ἴδια τύχη κάτω ἀπὸ τὴν μολόπετρα τοῦ χρόνου καὶ τῆς κάθε μέρα γιγαντωμένης ἀνθρωπίνης γνώσεως. Κι' ὁ μῦθος κι' ἡ ψευδαίσθησις καὶ τὸ ψέμμα κάποια μέρα διαλύονται σὰν καπνοὶ γιὰ νὰ καταρρεῦσιν με μεγάλο κρότο καὶ σὲ τρομακτικὰ συντρίμματα, ὅτι εἶχε θεμελιωθῇ ἐπάνω τους.

Ἡ ἐπιβίωσις ὁμως τῆς θρησκείας τοῦ Χρι-

στοῦ, ὅστερ' ἀπ' τὴν τραγωδία τοῦ Γολγοθᾶ θὰ ἦταν ἓνα ἀκατανόητο καὶ ἀνεξήγητο γεγονός, σύμφωνα με τοὺς νόμους πὺν δροῦν καὶ κινεῖνται στὴν ἀνθρωπίνη ἱστορία, ἂν δὲν εἶχε μεσολαβήσει τὸ γεγονός τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεώς του. Ἀν ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου ὁραματιστῆ εἶχε σταματήσει στὴν σκοτεινιά τοῦ τάφου τοῦ ἀπὸ Ἀρμαθαίας Ἰωσήφ, πολὺ γρήγορα θὰ εἶχε παραδοθῇ στὴν λήθη, σκεπασμένη μάλιστα με πολλὴ λάσπη ντροπῆς, μιὰ πὺν οἱ ἐχθροὶ του τὸν εἶχαν καταδικάσει σὰν βλάσφημο καὶ κακοῦργο καὶ οἱ φίλοι του εἶχαν διαφενεσθῇ σὲς ἐλπίδες τοὺς γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀν ὁμως οἱ ἐχθροὶ του εἶχαν ἀναπαυθῇ στὸν θρίαμβό τους καὶ εἶχαν σφραγίσῃ με τὸ κῦρος τῆς ρωμαϊκῆς ἐξουσίας τὸ ἔγκλημα τοῦ θανάτου τοῦ ἀθῶου καὶ δικαίου, οἱ φίλοι του κάποια μέρα ἐσχίσαν τὸ μαῦρο πέπλο τῆς πικρίας καὶ τῆς ἀπελπισίας καὶ φώναξαν με ὅλη τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς τους ὅτι ὁ ἀγαπημένος Διδάσκαλός τους δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ ζῇ. Καὶ ζῇ γιὰτὶ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Τὸν εἶχαν δῆ, τὸν εἶχαν ἀκούσει, τὰ χέρια του τὰ εἶχαν ψηλαφήσει. Τίποτε δὲν μπορούσε νὰ τοὺς στα-

ΠΗΓΑ ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ (Στὴν Κύθνο)

Αὐτῆς τῆς Ἀνοιξης τ' ὥραϊο πρωῒνὸ ἀνοίχτηκα σὲς θάλασσας τὰ πλάτη κάτω ἀπ' τὸν γαλάζιο οὐρανὸ με μιὰ βαρκούλα κάτασπρη γοργάτη Εὐνοϊκὰ κατὰπρυμα ὁ ἄνεμος φυσούσε κι' ἀνάλαφρ' ἡ βαρκούλα μου κυλᾷ ἡ ὁμορφιά τῆς θάλασσας μεθούσε κι' ἡ χαρραυούλ' ἀρχίζει νὰ γελά. Γοργὰ πετοῦν τριγύρω μου οἱ γλάροι ἢ κολυμποῦνε σὰν βαρκοῦλες στὰ νερά καὶ καμαρώνουνε στὸ πέλαγος με χάρι προσμένοντας τὸν ἥλιο με χαρά... Καὶ κεὶ πὺν θαύμαζα τῆς θάλασσας τὰ κάλη καὶ μαγεμένους τραγουδοῦσα με χαρὰ εἶδα τὸν ἥλιο ἀπ' τὴν Κύθνο νὰ προβάλῃ καὶ νὰ χρυσώνονται τὰ γαλανὰ νερά... Σὲ λίγο ἔφτασα στὴν Κύθνο τὴν νεράϊδα, πὺν ἡ ὁμορφιά της στὴν γαλήνη καθρεφτίζει, καὶ εἶδα πλαγιές μ' ὥραϊα πρασινάδα καὶ τὸ ἐκκλησάκι τῆς Κανάλλας ν' ἀσπρίζῃ. Ἀραξα, κάπου, τὴν βαρκούλα, στ' ἀκρογιάλι κι' ἔτρεξα κεὶ στὴν Παναγιά νὰ προσκυνήσω

Σὲ λίγο γύρισα στὴν βάρκα μου καὶ πάλι κι' ἔβαλα πλῶρη εἰς τὰ ξένα νὰ γυρίσω.

ΕΜΜ. Μ. ΦΑΡΡΑΣ
ἢ (καθούνης) Μαθητῆς

ματήσῃ πὺν στὸν ἐνθουσιασμό τους νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός στοὺς ἀνθρώπους. Νὰ ἦταν ἀραγε ψέμμα; Ἀλλὰ ποῖός ἀνθρώπος, ὅσο ἀνόητος καὶ ἀναιδής καὶ ἂν εἶναι δέχεται νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του γιὰ ἓνα ψέμμα; Νὰ ἦταν ψευδαίσθησις; Ἀλλὰ ποιά ψυχολογία ἐβεβαίωσε ὅτι ὑπάρχουν παραισθήσεις πὺν γεννιοῦνται σὲ λίγες στιγμές καὶ διαρκοῦν χρόνια ὁλόκληρα καὶ αἰῶνες; Νὰ ἦταν ἐβραϊκὸ πείσμα, πὺν περιφρονεῖ τὴν καταδρομὴ ὅλου τοῦ κόσμου, δίχως νὰ στηρίζεται καὶ στὴν πὺν μικρὴ ἐλπίδα ἐπιτυχίας; Ἀλλ' ἂν τὸ πείσμα Δώδεκα ἀνθρώπων, φτωχῶν σὲ γνῶσι, σὲ πλοῦτο, σὲ δύναμι, σὲ καταγωγὴ, μπόρεσε πᾶν ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τοὺς σκοταμούς νὰ κατισχύσῃ καὶ νὰ θριαμβεύσῃ, ἀξίζει τότε νὰ γονατίσῃ κανεὶς ἀπὸ θαυμασμό καὶ σεβασμὸ μπροστὰ τους καὶ νὰ ἀποδεχθῇ τὸ χαρμόσυνο μήνυμά τους, πὺν εἶναι τόσο σύμφωνο πρὸς τὶς ἐφέσεις τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς. Γιατὶ ἡ ἀνθρωπίνη δύναμις δὲν μπορεῖ νὰ συντελέσῃ τόσο μεγάλα κατορθώματα. Κάποια ἄλλη δύναμις τὰ συντελεῖ. Ἐκεῖνη πὺν γνωρίζει τὸ μυστικὸ τῆς δημιουργίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς διατηρήσεώς της. Ὁ Πανάγαθος καὶ Παντοδύναμος Θεός.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὰν ἓνα γεγονός ἀναμφισβήτητο, ξύπνησε τοὺς τρομαγμένους μαθητὰς ἀπὸ τὴν νάρκη τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπελπισίας. Οἱ δειλοὶ ἔγιναν γενναῖοι. Οἱ ἄσοφοι ἔγιναν σοφοί. Οἱ ἀπιστοὶ ἔγιναν πιστοί. Με τὴν πίστι αὐτὴ πὺν ἦταν φῶς καὶ δύναμις καὶ ἀγισμὸς ὥρμησαν γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ κόσμου στὴν ἰδεολογία τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι ὅστερ' ἀπὸ δυὸ χιλιάδες σχεδὸν χρόνια ὀκτακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πιστεύουν σήμερα στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι δόγμα πίστεως, πὺν φωτίζει τὶς συνειδήσεις τῶν πιστῶν. Ἡ ζωὴ μας δὲν τεματίζεται λοιπὸν ἐδῶ κάτω. Ἐχει τὴν προέκτασί της στὴν ἀπεραντωσύνῃ τοῦ χρόνου. Ὁ Θάνατος κι' ὁ Γολγοθᾶς εἶναι μεταβατικὲς καταστάσεις, πὺν ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς στὴν Ἀνάστασι καὶ στὸν θρίαμβο. Ὁ ἀναστηθεὶς ἀρχηγὸς τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς μας ἔγινε ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Ἀρα θὰ ζήσουμε κι' ἐμεῖς κι' ἂν ὁ θάνατος μᾶς φέρει στὴν σκοτεινιά καὶ στὴν κρυάδα τοῦ τάφου. Ἀν ὁ Χριστὸς δὲν εἶχεν ἀναστηθῇ, τότε μάταιη θὰ ἦταν κι' ἡ πίστις μας, μάταιο κι' ἄσκοπο τὸ κήρυγμά μας, μά-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 12.000

Άλληλογραφία και Έμβασματα:

Διαχειριστής

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

Σπύρου Πάτη 67 — Αθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάννης Π. Τσούσης

Φιλίππων 5, Αθήναι

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.

Κατοικία: Μενελάου 9, Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Ἀνεζιώ Γεωρ. Γονιδάκη ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ κ. Φλουρή Ἀντ. Μπέλη ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Δροσπίδι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη ἐν Ἀθήναις τὸ τέκνον τοῦ κ. Δημ. Γ. Γονιδάκη, ὀνομασθὲν Εἰρήνη, ἀνάδοχος ἡ κ. Καλλιρόη Ἀλεξ. Γονιδάκη.

ΑΡΡΙΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Ἰωάν. Κρητικός καὶ ἡ δις Ἀννα Δημ. Λουλούδα ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ὁ κ. Μάρκος Κ. Γονιδάκης καὶ ἡ δις Ἀννα Ν. Γονίδη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Δροσπίδι.

Ὁ κ. Υἱάκινθος Δεληβοριάς (υἱὸς ἀξ.) κοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καὶ ἡ δις Μαρία θυγάτηρ συν)ρχου κ. Ἰωάν. Καραμανώλη, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Ἀθήναις.

Ἡ δις Ἀννα Πασ. Χαραλαμπίδου καὶ ὁ κ. Χρήστος Λαλαζούνης ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Ἀθήναις.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Ἰωάννης Μιχ. Σπανός εἰς μνήμην τῶν γονέων του ἀπέστειλεν ἐξ Ἀμερικής 50 δολ. διὰ τὴν ἀγορὰν διαφόρων δώρων διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Κύθνου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Ὁ κ. Δημήτριος Εὐγενικός εἰσαγγελέως Θεο)κης μᾶς ἀπέστειλεν δρχ. 30.000. Ὁ κ. Τ. Πετρόχειλος Πρωτοδίκης Νήσου Κῶ Δρχ. 20.000. Ἡ μεγάλη δωρήτρια τῆς νήσου μας κ. Σταματίνα Ἀν. Κανελλοπούλου μᾶς ἀπέστειλεν δραχ. 50.000.

.....
ται καὶ ἄσκησις καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ μας, λέγει ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς ὑπῆρξιν γι' αὐτὸν τὸ κίνητρο τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἡρωικῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ τὸ μοναδικὸ καὶ ἀσίγηστο σύνθημα τῆς διδασκαλίας του. Πάνω στὴν πίστι αὐτὴ τὴν ἀποστολικὴ εἶναι στηριγμένη ἡ ζωὴ καὶ ἡ διδασκαλία τῆς θεοδόξης Ἐκκλησίας. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μεγαλύτερη Ἐορτὴ μας, τὸ κέντρον καὶ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ δύναμις καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῆς ζωῆς μας. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας, ποὺ προσδοκᾷ τὴν ἀνάστασιν της, τὴν τραγουδεῖ με τοὺς ὠραιότερους ὕμνους της. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μαρτυρικὸ ἔθνος, ὅσοι ἀπὸ τοὺς τελευταίους Γολγοθάδες του περιμένει ἐναγώνια τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὸν θρίαμβό του. Με τὴν ἐλπίδα αὐτὴ καὶ τὴν πίστι, ὡς γιορτάζουν καὶ οἱ ἀγαπητοὶ μου Δροσιδεῖς τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου. Καὶ εἴθε ἡ Ἀνάστασις του καὶ ἐφέτος μέσα ἀπὸ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ ἀλληλοῦτα τῶν καρδιῶν μας, νὰ γίνῃ ἀνάστασις τῶν ἀτομικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων μας.

Ἀθήναι, Ἀπρίλιος 1951.

+ Ὁ Ἀργυροκάστρου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΡΥΟΠΙΑΔΕΣ

Τοῦ Μαΐου ὁ ἐρχομὸς μᾶς ἔχει ἐπιρεάσει καὶ τὸν ἱμνὸν τῆς σκέψης μας κατάρθρωσε ν' ἀλλάξῃ καὶ πρὸς τιμὴν του καὶ ἡμεῖς ὡς ποῦμε λόγια δυὸ γιὰ μερικὲς συνήθειες, ποὺ ἔχουν στὸ χωριό. Ὡστόσο ὡς τραγουδήσουμε τοῦ Μᾶη τὶς δροσιές π' ἔχει πολλὰ χαρίσματα καὶ πλήθος ὁμορφιές. Κι' ὅσα γλυκόλογα κι' ἂν πῇ κανεὶς πραγματικά (ἀξίζει

ἀφοῦ με τόσες φορεσιὲς τὴν γῆ γύρω στολίζει. Ὅσο κι' ἂν καίη ὁ ἥλιος στὸ διάβα τῆς ἡμέρας τὸ σούρουπο καὶ πρωῒνὸ μοσχοβολᾷ ὁ ἀέρας γιὰ τὸ δροσοστάλαγμα ποὺ ἡ νυχτιὰ σκορπᾷ τὴν φύση κάνει τὸ πρωῒ, ζυπνώντας νὰ γελά Πουλιά, λουλούδια, ἄνθρωποι με τὸν δικὸν τους (τρόπο

τὴν ἀνοίξῃ εὐχαριστοῦν, τώρα π' ἀφίνει τόπο, στὸ καλοκαίρι π' ἔρχεται, ποὺ τραγουδοῦν τριζό- (νια
κι' ἔτσι γυρίζει ὁ τροχὸς τοῦ σύμπαντος αἰῶνα. Τὸν Μάϊον εἰς τὰ Θερμιά στὴν ἐξοχὴ πηγαίνουν καὶ μέσα τώρα στὰ χωριά ὀλιγοστοὶ ποιά μένου.

Πηγαίνουν στὶς κατωμεριές
στοὺς κάμπους ἢ στὶς νωτινές

Κι' ἄλλοτε πάλι βορινὰ
ἀνάλογα με τὴ χρονιά.

Πρωτομαγιά σὰν θὰ διαβῇ τὰ γλέντια σταματᾶνε καὶ τὶς δουλειές τοῦ χωραφιοῦ, με ζῆλο ποιά κοι- (τᾶνε

γιατὶ ἀρχίζει ὁ θερισμὸς ποὺ τὸν φοβοῦνται ὅλοι, τοῦ κάμπου τὸ λητοπύρομα, δρεπάνι καὶ «φακιοῖλι». Γιατὶ τὸ κοντοκρίθαρο κόβει πολὺ τὴν μέση καὶ τὰ δεμάτια ἀσθήκωτα, βαρύνουν ἀπ' τὴν ζέστη. Τὰ χέρια τῶν κουράζονται ἀπ' τὸ βαρὺ δρεπάνι σκυφτά, σκληρά, δουλεύοντας καὶ τρέχει ἰδρώς (ποτάμι.

Τὸν Μᾶη ἐγεννήθηκα καὶ μάγια δὲν φοβοῦμαι, ἔτσι τὴν φανταζόμθα, ἔτσι τὴν ἐννοοῦμε τὴν δύναμι τοῦ Μαΐου ἐμεῖς εἰς τὰ Θερμιά ποὺ ἐξασκεῖ τὸ ζῶδειον σ' ἐκεῖνα τὰ κορμιά γιὰ τὴν ἐγεννηθῆκα τὴν ἀνοίξῃ με ρόδα καὶ τῆς μαγείας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἀρπάξῃ ἡ ρόδα

Κρίθινο ψωμί καὶ λίγο
κι' ὅλ' ἡμέρα μὲς τὸν ἥλιο
μόν' τὸ βράδι στὸ κελλί
λίγο γάλα π' ὠφελεῖ
καὶ «ξυνὸ» ἀπὸ τσουκάλι
π' ἀλαφρώνει τὸ κεφάλι.

Χαμιά καὶ κρεμιδόφυλλα τρώγουν στὸ βραδυὸ γιὰ νὰ τοὺς φύγῃ ἡ μυρωδιά π' ἀφίνει τὸ «ξυνὸ» κ' ὕπνο κατ' ἀπὸ τ' ἀστέρια ποὺ ὠραία λαμπι- (ρίζουν

καὶ ὁ νέος καὶ ἡ νέα σκέπτονται κ' ὑπολογίζουν τὸν κόπο π' ἔχει ὁ θερισμὸς, τ' ἁλώνι π' ἀλιχί- (ζουν

τὰ ἄχυρα ἀπ' τὸν καρπὸ με κόπο νὰ χωρίζουν. Τὸ γύρω - γύρω, Λά - λά - λά κτυπώντας τὰ (βουβάλια

ποῦνε δεμένα με ζυγὸ δυὸ - δυὸ ἀπ' τὰ κεφάλια, κι' ὁ ἥλιος μεσοῦρα νὰ ρίχνῃ τῆς ἀκτίνες κ' ἰδρώτας ἄγαντο μαζὺ κηλοῦν στὶς βλεφαρίδες κ' ἀτέρμονας ὁ κύκλος τοῦ τριγύρω στὸ ἁλώνι ἀπ' τὴν αὐγὴ με τὴν δροσιά, μέχρι ποὺ νὰ νυ- (χτῶνῃ

Εἰς τὶς πλαγιές τὰ λουλούδια κ' οἱ σπάρτοι κι- (τρινίζουν,
σ' ὅλα τὰ χερσοχώραφα οἱ σκάλες κοκκινίζουν με παπαρούνες σκορπιστές, μέσ' στ' ἄλλα τὰ (λουλούδια

με μαργαρίτες κάτασπρες, ποὺ οἱ «βῶκοι» λέν (τραγουδία

Μοσχοβολοῦν οἱ ρεματιές
με δίσκους καὶ ἀλιγαριές
Κι' ἀγριοδάφνες καλαμιές
στολίζουν ὅλες τὶς πλαγιές.

Σοὺ ξεσκάνει τὸ μυαλό δημιουργώντας σάλον στὸ ψυχικὸ τὸ «Εἶναι σου» τ' ὠραῖο περιβάλλον, κι' ὁ ἔρω με τὴν φερέτρα του τὰ θαύματά του (κάνει

εἰς τῆς ἀγάπης τὸ δενδρὶ π' ἄνθους καὶ φύλλα (βγάνει.

Οἱ νέοι τρέχουν με τὶς νιές, γιομάτοι ὅλοι ζων- (τάνια
νὰ βροῦν ἀγριολούλουδα νὰ πλέξουν στεφάνια. Καὶ κάθε ἕνα χωριστὰ κατ' ἔχει στὸ μυαλό του καὶ μελετᾷ καὶ σκέπτεται πῶς ἦλθε ὁ καιρὸς του. Κι' ὅταν τὸ πλέκει εὐχεται τύχῃ καλὴ γιὰ νᾶχῃ δυὸ φύλλα βάζει τῆς συκκιάς κι' ἀπὸ κριθάρι (στάχι.

Ὅλ' ἄνθ' ἀνθὰ φύλλα βιολέτες μελετῖνι
κι' ὁ κρίνος ὁ παρθενικὸς τὸν στολισμὸ του κλίνει, καὶ τὸ κρεμᾷ στὴν πόρτα τῆς «καλῆς» γιὰ τὸ (καλὸ τοῦ χρόνου

ΚΥΘΝΟΣ

Μέσα στὴν ἀγκάλη τοῦ πελάου γερμένη μοιάζεις σὰν νυφούλα στὰ μαβιά ντυμένη. Μὲ δυὸ ἀδελφοὺλες κἀνης συντροφιά σὲ κρατοῦν στὴ μέση Σέριφο καὶ Τζιά.

Τοῦ γυαλοῦ νεράϊδα ΚΥΘΝΟΣ παينهμένη σὲ φιλεῖ τὸ κύμα μεσ' τὸ φῶς λουσμένη, σὰν προβάλλει ὁ ἥλιος ἀπ' τὰ Γιούρα ἐμπρός, μέσα ἀπὸ τὰ βάθη ροδοχρυσόμενος δίσκος λαμ- (περός.

Κι' ὅταν στὸ Σὰν Τζώρτζη πίσω πάη νὰ δύσῃ τῆς χρυσῆς του ἀκτίνες γιὰ νὰ σὲ στολίσῃ ρόδινες σοὺ στέλλει σὰν φιλὶ στερνόν, καὶ σὲ ντύνῃ μέσα στὸ στὸ μενεξεδένιο φῶς τὸ (δειλινόν.

Πάλι τὸ βραδάκι μέσα στὴ γαλήνη
κεῖ στῆς ἀμμουδιές σου ποὺ τὸ κύμα σβύνῃ,
τὸ φεγγάρι ἀρχίζει χίλιες μαργιολιές,
καὶ ἀπαλά χρυσώνει τῆς ἀκρογιαλιές.

Ὅλα σου τριγύρω πῶς χαμογελοῦνε
τὰ θυμάρια πῶς τὴν μυρωδιὰ σκορποῦνε,
γύρω στῆς πλαγιές σου καὶ στῆς ρεματιές,
με τῆς πικροδάφνης καὶ τῆς λυγαριές.

Πόσα χρόνια τώρα ὅπου ἔχω μισέψει
μὰ δὲν ξεμακρύνῃς μέσα ἀπὸ τὴ σκέψῃ,
μένῃς στὴν καρδιά μου σὰν κρυφὴ ἐλπίδα,
ὁμορφὴ μικρούλα μὰ γλυκεῖα πατρίδα.
Λουτράκι ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐδημο-
σιεύθη ἐσφαλμένως δωρεὰ καλύματος ἁγίας
τραπέζης ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου ὑπὸ τῶν κυριῶν Μαρίας Παναγιωτο-
πούλου καὶ Ἀννης Καραμανώλη, ἀντὶ τοῦ
ὁρθοῦ ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ὑφάσματος ἐγένετο
ὑπὸ τῆς Κυρίας Ἀννης Γ. Λαδᾶ, εἰς μνήμην
τῶν γονέων τῆς Βρεττοῦ καὶ Αἰκατ. Μυζήθρα,
ἡ δὲ ἐργασία ἐγένετο ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω κυριῶν.

.....
τὴν δοκιμὴν νὰ μὴ γευθῇ οὐτ' ἐλαχίστου πόνου
γιὰ νὰ τῆς ἔλθουν βολικά ὅπως ποθεῖ ἡ καρδιά της
τοῦ χρόνου νᾶρθεῖ ποιά αὐτὸς μέσα στὴν ἀγκα- (λιά της.

Θὰ πρέπη τὴν πρωτομαγιά νὰ φᾶς λίγη κουλούρα,
εὐλογημένη τὴν Λαμπρή, ἀλλῶς πῶς σκοτοῦρα
θὰ ἔχῃς πονοκέφαλο, καὶ ἴσως κι' ἄλλα βάρη,
γιατὶ τὸν μῆνα πάντοτε αὐτόν, γκανίζουν οἱ γαί- (δάροι.

Ἐχει πολλὰ πενέματα τ' ὠραῖο μας νησί
τὸν μῆνα αὐτὸν τὴν ἀνοίξῃ καὶ χάρι περισσὴ
γι' αὐτὸ χιλιотраγουδήσαν τὶς θυμωνιές τ' ἁλώνι
ὅπου τοὺς κόπους του ὁ ζευγάς, τώρα τοὺς συγ- (κεντρώνει

καὶ τὸν καρπὸν ποὺ μάζεψε σὲ «ξάγια» τὸν μετρά,
κι' ὡς θεριστὴς τὸν Μάϊον ποὺ φεύγει χαιρετᾷ.

Μᾶη μου με τὰ λουλούδια
καὶ με τὰ γλυκὰ τραγουδία
τ' ἄχυρα μεσ' τὶς στραμπούντες
ὁμορφες ἡμέρες πούντες.
Φεύγεται καὶ πᾶτε ποιά
τώρα μέσα στὰ κελλιά
ἐλακκίσθη τὸ κριθάρι
κίτρινο σὰν κεχρὶμπάρι.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Μάιος ὁ πέμπτος μῆν τοῦ χρόνου
ποὺ στὰ Θερμιά γιορτάζεται με κέφι μετὰ τόνου.
ΔΡΥΩΨ

ΣΟΛΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΦΡΥΔΗΣ

Στοματολόγος - Ὁδοντίατρος
Πτυχ. Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου
Οἰκία Κεραμικοῦ 16, Τηλέφωνον 53-772
9-1 & 4-7 — Πειραιῶς 6

ΕΜΜ. Π. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΣ

Παντοπώλης
Ἱερὰ ὁδὸς 75 Βοτανικός
Τυρὶ Θερμιώτικο ἐκλεκτὸ καθὼς καὶ
τυρὶ ἀνάλατο γιὰ θερμιώτικες τυρόπητες

ΑΠ' ΟΤΙ ΛΕΜΕ ΚΑΙ ΟΤΙ ΚΑΝΟΜΕ

* Κατά τας διενεργηθείσας Κοινοτικές εκλογάς της Δρυοπίδος της 15ης 'Απριλίου εξέλεγαν οί κάτωθι κοινοτικοί Σύμβουλοι:

Στέφανος Ν. Μαρτίνος, Κων/νος Ι. Γονιδάκης, Κων/νος Ι. Φίλιππας, Κων/νος Ν. Γονιδής και 'Αντ. Π. Φίλιππας. Ευχόμεθα στο νέο Κοινοτικό Συμβούλιο πού τὸ διέπει ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ δραστηριότης νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀνατεθείσαν εἰς αὐτοὺς ἐντολήν καὶ νὰ θεραπεύσουν ὅλας τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος μας.

* Ἐπὶ προεδρίας τοῦ κ. Νικ. Γονιδάκη ἐπεσκυάσθη τὸ πηγάδι τῆς μεγάλης ἄμμου τῆς Παναγίας Κανάλλας, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα μεγίστης σημασίας, ἀξίζει κάθε ἔπαινος διὰ ἐπιδειχθείσαν μέχρι τοῦδε δράσιν του.

* Ὅπως ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστάθμῳ Δρυοπίδος ἐδωρήθη χώρος ὑπὸ τοῦ κ. Λάζου Ζαφ. Γονιδῆ διὰ τὴν ἀνόρυξιν φρέατος, ἥδη αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέυρεσιν ὕδατος ἤρχισαν καὶ ἔχουν φθάσει περὶ τὰ ἐννέα μέτρα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους. Οἱ Δρυοπιδοὶ προσπάθουν μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐλαττώσουν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἂν ὄχι ἐξ ὁλοκλήρου τὴν μεγάλη αὐτὴ ἔλλειψιν τοῦ νεροῦ πού μαστίζει ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὴν πατρίδα μας. Ἡ τελεία θεραπεία θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν οἱ κ.κ. βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας μας φροντίσουν καὶ δοθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος ἕνα μεγάλο δάνειο πού κατ' αὐτὸν μόνον τὸν τρόπον θὰ δοθῇ τελειωτικὴ λύσις στὴν πλέον ζωτικὴ ἀνάγκη τοῦ χωριοῦ μας.

* Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ σεβαστὸς μας ρυματριώτης κ. Γεώργιος Ρίζος ὁ ἱερὸς Ναὸς τοῦ Σωτήρος Κύθινου ἔχει ἀνάγκη ἐνὸς πολυελαίου, ὁ δὲ ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Σάββα Κύθινου ἐνὸς ξυλίνου Τέμπλου, κάνοντας ἐκκλησίαν πρὸς τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τῶν πατριωτῶν μας παρακαλεῖ ὅπως δωρηθοῦν τὰ ὡς ἄνω εἶδη λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα τῶν ὡς ἄνω ναῶν ἀδυνατοῦν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν.

* Ὁ χώρος τῆς Παναγίας Κανάλλας πλουτίζεται μὲ νέαν ἠλεκτρομηχανὴν τὴν ὁποῖαν ἠγόρασεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Δρυοπιδέων, ἥτις θὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν παλαιὰν πού εἶχε δωρήσει ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἰωάν. Λούκας. Ἡ νέα ἠλεκτρομηχανὴ εἶναι παραγωγῆς 220 βόλτ συνεχοῦς ρεύματος καὶ ἰσχύος 7 κιλοβάτ, ἡ δὲ πετρελαιομηχανὴ εἶναι δυνάμεως 13 ἱπποδύναμι.

* Ἐπὶ τὸ φωτισμὸς θὰ εἶναι ἀπλετος χωρὶς περιορισμοὺς καὶ διακοπές, γίνεται γενικὴ ἀνανέωσις τοῦ δικτύου καθὼς καὶ ἐπέκτασις αὐτοῦ οὕτως ὥστε νὰ γίνεται χρῆσις ἠλεκτρικοῦ σιδήρου — ἠλεκτρικῆς κουζίνας καὶ ραδιοφώνου, φωτιστικῆς ἀψίδος, νέον φῶς, κ' ἔτσι γιὰ πάντα ἔληξεν ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς οἰανδήποτε καὶ ἐὰν ἐπέλθῃ οἰκοδομικὴ ἐπέκτασις τοῦ χώρου τῆς Παναγίας Κανάλλας.

* Τὸ ἀτμόπλοιο "Ε λ ε ν α" πρῶν Αὔρα τελείως ἀνακατασκευασθὲν ξαναρχίζει καὶ πάλιν τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὸ νησί μας. Τὸ καραβάκι αὐτὸ πού τόσο ἐξυπηρέτησε τὸ νησί μας καὶ μάλιστα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ἀξίζει κάθε ὑποστήριξιν ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μας. Ὁλοκάθαρο φρεσκοβαμμένο μὲ προσωπικὸ πού δείχνει διαθέσιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ κάθε ἐπιβάτην, πού ἐνδιεφέρθη καὶ γι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ψυχαγωγίαν τῶν πλουτιζόντας το μὲ ραδιογραμμοφῶν κλπ.

* Πάσχα στὸ νησί μας, ὅλοι οἱ θερμιῶτες πού ἦρθαν ἐδῶ, γιὰ νὰ δουλέψουν, ἐτοιμάζονται νὰ ξαναγυρίσουν πάλιν στὸ χωριό του, γιὰ νὰ κάνουν Πάσχα κοντὰ στὶς οἰκογένειάς τους. Μαζὺ μ' αὐτοὺς ὅμως ξεσηκώθηκαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πατριῶτες πού ἔχουν χρόνια νὰ κάνουν Πάσχα στὴν ἀγαπημένη τους πατρίδα.

* Παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες πού καταβάλλει τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας γιὰ τὴν 24ωρη ἐκδρομὴ στὴν Παναγία Κανάλλα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Χρυσῶπης) ἐν τούτοις μέχρι σήμερον κανένα πλοῖον δὲν δύναται νὰ μᾶς ἐξυπηρετῇ λόγω τοῦ ὅτι ἄλλα μὲν ἀδυνατοῦν τὴν παραμονὴ τῆς πανηγύρεως νὰ μεταφέρουν τοὺς ἐκδρομεῖς στὴν Κανάλλα ἐπειδὴ τὰ δρομολογία τοὺς ἔχουσι τακτοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ δὲν δύναται νὰ μετατραποῦν εἰμὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΑΣΒΕΣΤΩΜΑ - ΑΦΟΔΕΥΤΗΡΙΑ

Ὁλόκληρος ὁ πολιτισμένος κόσμος, ἀπὸ τῆς πολιτείας μέχρις τῆς τελευταίας συνοικίας τοῦ χωριοῦ πρέπει νὰ ἐφαρμόζει πιστῶς καὶ νὰ σέβεται τὴν τήρησιν τῶν νόμων, καὶ κανονισμῶν διὰ τὴν ὑγίαν τὴν δημοσίαν καὶ τὴν σπητικὴν ἀκομῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῆς περιοχῆς, τοῦ χωριοῦ, τοῦ σπητιοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ χωριοῦ, ἱατρῶν, κοινοταρχῶν, ἀστυνομίας, κλπ.

Εἶναι ζήτημα πολιτισμοῦ ἢ προστασίας τῆς ὑγείας.

Εἶναι ζήτημα κοινωνικῆς ἐμφάνσεως ἢ αὐστηρὰ ἐφαρμογῇ τῶν ὑγειονομικῶν ἐντολῶν.

Εἶναι ζήτημα ἀνθρωπισμοῦ ὁ σεβασμὸς τῆς προστασίας τῆς γενικῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ χωριοῦ.

Εἶναι κοινωνικὸν ἔγκλημα ἢ μὴ πιστὴ καὶ αὐστηρὰ ἐπιτήρησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑγειονομικῶν κανόνων καὶ μέτρων ἐκ μέρους τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων.

Διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῶν γίνονται ἠθικοὶ αὐτουργοί, γιὰ τὸ παρατεινόμενον μύσμη, διὰ τὴν ἀπρεπὴ καὶ ἀπολίτιστη κοινωνικὴν ἐμφάνισιν, ἀπρέπειαν τοῦ χωριοῦ καὶ διὰ τὴν παράνομον ἀβλεψίαν καὶ ἀμέλειαν τῶν νόμων προστασίας τῆς ὑγείας τοῦ τόπου.

Ἀφοβία ἐστὶ τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους.

Ἀνθρώπος πού ἀγαπᾷ τὴν ὑγίαν του καὶ σέβεται τὸν ἑαυτόν του πρέπει νὰ σέβεται καὶ τὴν τῶν συνανθρώπων του τοιαύτην καὶ νὰ προστατεύῃ τὴν δημοσίαν ὑγίαν τοῦ τόπου πού τὸν βαστᾷ στὴ ζωὴ νὰ τὸν τιμᾷ, διότι τὸ στόλισμα τοῦ χωριοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ λαμπροκοπούσα καθαριότης καὶ ὁ ὑγιεινὸς καθαρὸς ἀέρας, ἀέρας θαλασσινὸς πού μοσχοβολαίει θυμάρη, λυγαριὰ καὶ πικροδάφνη.

Εὐρισκόμεθα εἰς περίοδον πολιτισμοῦ πού κάθε ἄνθρωπος εἶναι σχετικῶς διαπαιδαγωγημένος εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, καὶ γνωρίζει πλέον πῶς προστατεύεται ἡ ὑγία, τὴν σημασίαν ἔχει ἡ καθαριότης καὶ ἡ ὠραία ἐμφάνισις καὶ ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἡ τουριστικὴ κίνησις, ἂν καὶ ἔχομεν ὑπηρεσίαν τουρισμοῦ, δὲν γίνεται οὐδεμίαν προπαγάνδα διαφήμισης τῶν προσόντων καὶ φυσικοῦ μεγαλείου τοῦ νησιοῦ.

Δυστυχῶς πολλὰ μέρη τουριστικῆς ἀξίας ἔχουν βεβηλωθῇ κατὰ τὸν χειρότερον τρόπον — Καταφίκη — σπηλιὰ κλπ.

Λοιπὸν κάτοικε τοῦ χωριοῦ πού ζῆς σὲ μιὰ πολιτεία εἰρηνικὴ καὶ εὐτυχισμένη, ξεκαθάρισε τὴν κατάστασιν μόνος σου, πράξε τὸ καθήκον σου καὶ θὰ σὲ εὐγνωμονοῦν ἡμεῖς καὶ ὁ τόπος.

Κατασκεύασε παραπλεύρως τῆς οἰκίας σου, τὴν ὑποδείξει τοῦ ἱατροῦ καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανόνες, ἕνα ἀποχωρητήριον. Κτίσε τρεῖς τοίχους δύο μέτρα ὕψος καὶ ἕνα φάρδος μὲ ἕνα παραθυράκι, μιὰ πόρτα καὶ σκεπὴ, ἐκβάθυνε ἕναν βῆθρον, σκέπασέ τον ἐρμητικῶς, τοποθέτησε μίαν λέκάνην μὲ σκέπασμα καὶ αὐτὸ εἶναι ὅλο τὸ ἔργον σου διὰ νὰ ἐξαλειψῇς τὸ ἀνοσιούργημα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ νὰ δείξῃς ὅτι εἶσαι ἕνας πολιτισμένος νησιώτης, ὑποδοχὴν τοιούτων τῶν οἰκογενειῶν σου ἀπὸ μίαν κοπιώδη ταλαιπωρίαν, τὸν ξενητευμένον καὶ γενικῶς τὸν τόπον μὲ τὴν ὠραίαν πρωτοβουλίαν σου.

Μάζευε τὰ ἀπορρίματα ἐντὸς κλειστῶν δοχείων καὶ δίνε τα εἰς τὸν ὑπάλληλον τῆς κοινότητος νὰ τὰ ἀπορρίψῃ ἐντὸς φρέατος ἀχρήστου ἐρμητικῶς καλυπτομένου ἀνωθεν.

Ἀξιότιμε Ἰατρὲ τοῦ χωριοῦ, ὑπέδειξε σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχύοντας ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς, τὴν κατασκευὴν τῶν ἀφοδευτηρίων τῶν κατοίκων, ἰδιωτικῶν καὶ κοινοχρήστων τοιούτων καὶ δείξε αὐστηρότητα εἰς τὴν ἀστυατρίαν σου ὑπηρεσίαν. Παρακαλεῖται ὁ φίλτατος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος νὰ ἐκδώσῃ διαταγὴν, ἵνα ὑποχρεωθοῦν οἱ κάτοικοι καὶ προβοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν ἰδιωτικῶν ἀποχωρητηρίων, ὑποχρεωτικῶς, μὲ προθεσμίαν καὶ κυρώσεις καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν κοινοχρήστων κοινοτικῶν τοιούτων εἰς ὀρισμένης θέσεως δι' ἐξόδων τῆς Κοινότητος.

Ἐπίσης νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν καθαριότητα, ἀ-

τούτου, ἄλλα δὲ ἰσχυρίζονται ὡς ὁ κ. Εὐάγ. Τόγιας ὅτι τὸ πλοῖον δὲν μπορεῖ νὰ μῇ σὺ λωμάν τῆς Κανάλλας. Πάντως εἰς ἡν περίπτωσιν τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα κάθε ἐκδρομέα θὰ εἰδοποιήσῃ τούτους καταλλήλως.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

Στὸ ἀγαπημένο μας χωριὸ τῆ Δρυοπίδα, ἔγινε ἕνα θαῦμα σιωπηλὰ καὶ γαλήνιαν, δίχως τυμπανοκρουσίες καὶ ζητωκραυγές, ἀπὸ ἕναν ἐμπνευσμένον καὶ στοχαστὴν διδάσκαλον, τὸν πατριώτη μας Κον Στέφανον Μαρτίνον, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ μάζεψε ὅλα τὰ παιδιά τῆς Δρυοπίδος, δηλαδὴ τὰ νειάτα, αὐτὰ πού κλείνουν τὴν φλόγα καὶ τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς, καὶ τὰ ὁποῖα περνοῦσαν τὸν καιρὸ τοὺς στὶς ταβέρνες, μὲ τὰ ὀλονύχτια γλέντια τους, φθείροντας τὴν ὑγίαν τους καὶ τὴ ζωὴ τους, στὴν κραιπάλη καὶ στὰ καφφενεῖα μὲ τὴν ἀποπνεκτικὴν ἀτμόσφαιρά τους, ἀφοῦ μάζεψε, λέω, ὅλα τὰ παιδιά τῆς Δρυοπίδος, τοὺς πρότεινε νὰ τοὺς δημιουργήσῃ μιὰ λέσχην, πού τὴν ἐπωνόμασε, πολὺ ὀρθά, ἀγροτολέσχην, μὲ μιὰ βιβλιοθηκοῦλα, γιὰ ὅλα τὰ ἀγροτικὰ ζητήματα, καὶ διάφορα παιχνίδια καὶ τοὺς ζήτησε, ἀντὶ νὰ πηγαίνουν στὶς ταβέρνες καὶ στὰ καφενεῖα νὰ ἐρχονται στὴ λέσχην τους, κ' ἄλλοι μὲν νὰ διαβάσουν, ἄλλοι νὰ παίξουν διάφορα παιχνίδια κ' ἄλλοι νὰ συζητοῦν γιὰ τὰ διάφορα ἀγροτικὰ προβλήματα πού ἀναφύονται καθημερινῶς.

Τὰ παιδιά, τὰ νειάτα, σ' αὐτὰ πού στηρίζεται ἡ κοινωνία, ἡ οἰκογένεια, ἡ πατρίδα, κ' εἶναι τὸ μέλλον, ἡ πρόδοσις κ' ἡ προκοπὴ τοῦ τόπου, τὰ νειάτα, λέω, ἀπὸ πάντα καλὴ φκισαμένα, ἠθικά, τίμια καὶ ντόμπρα, εἶπαν τὸ μεγάλο Ναί. Τὰ δέχτηκαν ὅλα ὅσα τοὺς εἶπε ὁ ἀσύγκριτος αὐτὸς πατριώτης Κος Στέφανος Μαρτίνος. Κ' ἀμέσως τὰ παιδιά ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, κ' ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ ἐμπνευσμένος ὁραματιστὴς των, ὁ διδάσκαλός των, πᾶσκαν καὶ τῶκαμαν τὸ θαῦμα, δηλαδὴ νὰ βροῦν δωμάτιο, γιὰ λέσχην, νὰ βροῦν τραπέζια, νὰ βροῦν καθίσματα, κ' ἔτσι κάθε βράδυ ἐβλεπε τὴν συγκινητικὴν συγκέντρωσιν ὅλης τῆς Νεολαίας τῆς Δρυοπίδος, στὴ λέσχην, ἄλλοι μὲν νὰ παίξουν κ' ἄλλοι νὰ συζητοῦν τί ἔκαμαν σήμερον καὶ τί θὰ κάμουν αὔριο, ξεχνώντας καὶ ταβέρνες καὶ καφφενεῖα. Μ' ἄλλους λόγους ἐξέφυγον ἀπὸ τὴν κραιπάλη καὶ τὰ ὀλονύχτια γλέντια τους μὲ τὰ βιολιά καὶ μπη-καν στὸν δρόμο τῆς δουλειᾶς καὶ τῆς προκοπῆς ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Κου Στεφάνου Μαρτίνου, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Γεωπόνου τῆς Κύθινου Κου Γ. Τσεπελόγλου.

Κ' ἔτσι μῇκε μπροστὰ ἡ δουλειὰ, καὶ τὰ παιδιά ἦσαν ἐνθουσιασμένα, ὑπερήφανα, γιὰτὶ καταλάβαιναν πῶς ἐκπαιροῦσαν κάποιον σκοπό, γιὰτὶ ὁ ὑπέροχος διδάσκαλός των, τοὺς ἐνεφύσησεν μέσα στὴν ψυχὴν τους, τὴν ἱερὴ λέξιν «καθήκον». Καὶ τὰ νειάτα μαγεμένα ἀπὸ τὶς κολοσιαῖες προσπάθειες τοῦ διδασκάλου των, ἡμιλλῶντο ποῖος νὰ κἀν τὴν περισσώτερη καὶ τὴν πῶ δύσκολη δουλειὰ.

Κ' ἦρθαν οἱ ἀπόκριες. Καὶ τότε ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Νεολαίας, ἐπρότεινε νὰ κἀν ἡ Νεολαία τῆς Ἀγροτολέσχης, ἕναν χορό. Μάλιστα Κύριοι, τὰ νειάτα ἐπρόκειτο νὰ χορέψουν,

πολύμανσιν, ἀσβέστωσιν, περίφραξιν κλπ. τῶν κατ' ἀπορρίμων ὑπαιθρίων ἀφοδευτηρίων καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ νὰ τροποποιηθῇ σύμφωνα μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς ἢ χρησιμοποίησις κο-προδόχων.

Ὁ ἀξιότιμος Κος Σταθμάρχης θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τοὺς ὑγειονομικοὺς νόμους, νὰ συνοδεύσῃ τὸν ἱατρὸν εἰς τὴν ἀστυατρίκην του ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ βαρεῖας κυρώσεις εἰς τοὺς ἀδεσπότους ὑπαιθρίους βεβήλους τοῦ τόπου.

Παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐκ καθήκοντος κάθε Σάββατο νὰ προβάλουν εἰς γενικὸν καθαρισμὸν ἀσπρισμα, ἀσβέστωμα τῶν πάντων. Τὸ ἀσβέστωμα μὲ τὰ ψαράκια εἶναι τὸ ἔθιμον τοῦ χωριοῦ, εἶναι αὐτὸ πού σὺ τὸ μάτι τοῦ ἐπισκεπτοῦ προκαλεῖται ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ εὐχαρίστησις, εἶναι αὐτὸ πού γενικῶς ἐφαρμόζεται ὅταν περιμένωμεν τὸν Χριστὸν ν' ἀναστῇ καὶ ἀποδίδεται τιμὴ εἰς τὸν ξένον πού θὰ ἔλθῃ στὸ χωριὸ καὶ θὰ φύγῃ μὲ τὴν ὠραιότεραν γενικῶς ἐντύπωσιν.

Συναγεμῶς λοιπὸν, ὅλοι καὶ ὅλες διὰ τὴν ὑγίαν, διὰ τὴν ὠραίαν ἐμφάνισιν, διὰ τὴν τουριστικὴν κίνησιν τοῦ νησιοῦ.

Ἰατρὸς ΑἴΜ. ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΣ

Τ. Διευθυντὴς Κρατικοῦ Παιδ. τοῦ

Υπ. Ὑγιεινῆς καὶ Ἐπιμελητῆς Δημ. Νοσ. Ἀθηνῶν

Η ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΝΑΛΛΑ

Τοῦ κ. Κωστή Μανωλικάκη, δημοσιευθὲν εἰς τὴν
ἐφημερίδα «Κυκλαδικὸν Φῶς» τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1950

Εἰς ἓνα γραφικὸ ἀκρογιάλι, στολισμένο μὲ μικρὰ πευκῶνα καὶ ἀποπνέον ἀφαστη θρησκευτικὴ κατάνυξι καὶ γοητεία, στὴ Ν.Α. ἀκτὴ τῆς νήσου Κύθνου, ὑψοῦται ὁ περικαλλὴς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Παναγίας Κανάλλας, πολιοῦχου καὶ προστατῆδος τῆς νήσου, πού μὲ πολλὴν εὐλάβειαν καὶ βαθύ θρησκευτικὸν αἶσθημα τιμοῦν οἱ Κύθνιοι.

Ἡ Παναγία Κανάλλα εἶναι ἡ Μεγαλόχαρη τῆς Κύθνου. Δὲν ὑπάρχει Κύθνιος, εἴτε ἐκ τῆς Κοινότητος Κύθνου, εἴτε ἐκ τῆς Κοινότητος Δρυοπίδας, ὅπου δὴποτε εὐρισκόμενος, νὰ μὴ αἰσθάνεται ρίγος ἱερὰς συγκινήσεως — ἰδίως οἱ ξενητέμνοι — ὅταν θυμοῦνται τὴν πατρίδα των καὶ τὰς ἐορτάς πού τελοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὴν μνήμην τῆς Μεγαλόχαρης.

Ἡ τέσσαρες φορὲς τὸν χρόνον ἐορτάζει ἡ Παναγία Κανάλλα. Τῆς Ὑπαπαντῆς (στὶς 2 Φεβρουαρίου), τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Χρυσωπῆς) τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (στὶς 15 Αὐγούστου), καὶ στὰ Γενέθλια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (στὶς 8 Σεπτεμβρίου).

Ἡ συρροὴ προσκυνητῶν στὶς τέσσαρες αὐτὲς ἐορτὲς εἶναι πυκνοτάτη. Ἰδίως τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ Δεκαπενταύγουστου. Τότε μεταβαίνουν πολυάριθμοι προσκυνηταὶ καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, κυρίως δὲ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Πειραιῶς, ὅπου εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένοι χιλιάδες Κύθνιοι ἐξ ἀφοτέρων τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου. Στὰς ἐορτάς αὐτὰς μετέχει καὶ ὁ «Σύνδεσμος τῶν Δρυοπιδέων», ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου καθιέρωσε νὰ ἐορτάζῃ, πλὴν τοῦ Δεκαπενταύγουστου, καὶ τῆς Ζωοδό-

χου Πηγῆς. Ἐπίσης μεγάλη θρησκευτικὴ ἐορτὴ τελεῖται ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μας τῆς Κοινότητος Κύθνου στὰς 8 Σεπτεμβρίου μὲ πολλὴν ἐπιβλητικότητα καὶ μὲ πυκνοτάτην συρροὴν καὶ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξενητεμένων. Τὴν ἐορτὴν αὐτὴν διοργανώνει μὲ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ὁ ἐν Ἀθῆναις «Σύλλογος τῶν Κυθνίων». Δι' ὅσους ἐκ τῶν ξενητεμένων δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ μετάβασις εἰς τὴν Μεγαλόχαρην τῆς Κύθνου, οἱ ἐν Ἀθῆναις Σύλλογοι ἐορτάζουν, ὁ μὲν τῆς Δρυοπίδος εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (Καμίνια) ὅπου εἶναι ἀνατεθειμένη ὑπὸ τῶν ἐν Πειραιεὶ ἰδίως κατοικούντων Δρυοπιδέων μεγάλη μετὰ εἰκονοστασίου εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, ὁ δὲ τῆς Κοινότητος Κύθνου «Σύλλογος τῶν Κυθνίων» εἰς τὸν ἐν Ἀθῆναις Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, ὅπου εἶναι ἀνατεθειμένη ὑπ' αὐτοῦ περικαλλὲς εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὀνομασίας Παναγία Κανάλλα ἔχει οὕτως:

Ἡ Μεγαλόχαρη ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν Κανάλλα (ὅπως ἀλλάχου Μυρτιδιώτισσα, Καφατιανή, Ἐλεούσα κλπ.) διότι ἡ σεπτὴ εἰκὼν τῆς, ἐρχομένη κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πλέουσα ὁρθία εἰς τὸ μεταξύ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Δρυοπίδος καὶ τῆς Ζερίφου στενὸν (κανάλι) ἀνευρέθη ἀπὸ τοὺς ἀγρότας τῆς Δρυοπίδος εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἤδη ὑψοῦται ὁ Ἱερὸς Ναός. (Σχετικὸν ἄρθρον ἔχει δημοσιεύσει ὁ γράφων εἰς τὸ μέγα Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν ὁ «Ἡλῖος» εἰς τὴν λέξιν Δρυπίς).

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς περιβάλλεται ἀπὸ τριάκοντα καὶ πλέον μικρὰ οἰκήματα, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐκτίσθησαν μερὶμν καὶ δαπάνη τοῦ «Συνδέσμου τῶν Δρυοπιδέων», ἀποτελοῦν δὲ ταῦτα ἓνα δροσερώτατο θέρετρο διὰ τοὺς Δρυοπιδεῖς, πλεῖστα οἰκονόμοι τῶν ὁποίων παραθερίζουν ἐκεῖ, ἀπολαμβάνουσι τῆς μαγείας τῶν φυσικῶν καλλονῶν τοῦ τοπίου.

Πολλὰς δωρεὰς ἔκαμαν ἐπίσης πρὸς τὸν Ἱερὸν Ναὸν, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ πλουτισμὸν αὐτῶν μὲ τὴν ἀπαραίτητον ἀπλὴν ἐπιπλοῶσιν πολλοὶ ἰδιῶται, μετὰ τῶν ὁποίων προέχουσιν θεοὶν κατέχει ὁ ἀείμνητος μέγας πράγματι εὐεργέτης τῆς νήσου Ἀντώνιος Κανελλόπουλος, ὅστις ἐδῶρκε καὶ τὰ εἰς τὰς δύο κομπολόις τῆς νήσου ἐργοστάσια ἡλεκτροφωτισμοῦ, συνέστησε τὸ Ἀγροκήπιον τῶν Λουτρῶν, καὶ ἐχορηγοῦσε πολλὰ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα. Τὰς δωρεὰς αὐτοῦ συνεχίζει τῶρα ἡ ἐρίτιμος καὶ φιλάνθρωπος χήρα τοῦ κ. Σταματῖνα Κανελλοπούλου.

Ἐκτὸς τῶν οἰκημάτων ὁ «Σύνδεσμος τῶν Δρυοπιδέων» ἐμερίμνησε διὰ τὴν δεινροφύτειν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεγαλόχαρης μικρὸν πευκῶνα, τὰ μεγαλωμένα πευκά τοῦ ὁποίου ἤρχισαν ἤδη νὰ παρέχουν σκιὰν εἰς τοὺς προσκυνητὰς καὶ ἀνέγειρε τὴν προτάσει τοῦ γράφοντος Τουριστικὸν Περὶπτερον, τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῶν προσκυνητῶν, καὶ συμπληρούμενον, σὺν τῷ χρόνῳ, ὅς ὑπάρχει πρόβλεψις, θὰ παρέχῃ πᾶσαν ἀνεῖσιν εἰς τοὺς προσκυνητὰς.

Τὸ ὅλον τοπίον μὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀκροατηρίου τοῦ λιμενίσκου τῆς Κανάλλας, μὲ τὴν θαυμασία ἀμμουδιά του, μὲ τὸ δασάκι τῶν πευκῶν, καὶ τὸ γαλάζιον Αἰγαῖον στὸ βάθος, ἀποτελοῦν ἓνα ἁρμονικὸ καὶ μαγευτικὸ σύνολο, τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς ἔχει κατακτῆσαι τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν κατοίκων τῆς νήσου, καὶ μερικῶν φίλων ἐκλεκτῶν τοῦ νησιοῦ, πού τὸ τιμοῦν μὲ τὴν παρουσίαν των ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ. Μὲ τὸ διάγραμμα δὲ βελτιώσεων, πού εἶναι στὸ πρόγραμμα, δαπάναις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Δρυοπιδέων» καὶ τῶν εὐπορούντων καλῶν φίλων των, θὰ καταστῇ εἰς τὸ ἐγγύς, ὡς ἐλπίζεται βασιμῶς, μέλλον ἓνα προσκύνημα γενικώτερα Ἑλληνικὸν — πέραν τοῦ τοπικοῦ χαρακτήρος πού παρουσιάζει τῶρα — καὶ ἓνα θερινὸ ἐνδιαίτημα, ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἡρεμία τοῦ ὁποῖου θὰ βασιλεύῃ καὶ στὴν ψυχὴ τῶν παραθεριστῶν, πού θάχουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀπολαμβάνουν τὶς ἀσύγκριτες ὁμορφίαις του.

ΚΩΣΤΗΣ Σ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩ ΣΤΟΥΣ ΔΩΡΗΤΑΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο λόγω ἐλλείψεως χώρου δὲν κατορθώσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίως ὅλους ἐκείνους τοὺς δωρητὰς πού συνετέλεσαν στὴν τόσῃ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἑτησίου χοροῦ τοῦ Συνδέσμου μας πού δόθηκε στὸ Ξενοδοχεῖον Σέσιλ Κηφισίας.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα ὧν ἐκείνων πού μᾶς δώρησαν διάφορα εἶδη διὰ τὸν πλουτισμὸν τοῦ λαχείου μας.

- 1) Ἰωάν. Ἀν. Γονίδης, ἓνα τραπέζι τραπεζαρίας.
- 2) Τ.Α.Ε. ἐν ἀεροπορικὸν εἰσιτήριον μετ' ἐπιστροφῆς διὰ Θεσσαλονικὴν (τὴ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Σ. Φίλιππου).
- 3) Φραγκίσκος Φιλίππου, ἓνα τραπέζακι τσιγάρου.
- 4) Σταμάτιος Φιλίππου «Κεραμικὴ τέχνη», 6 πιάτα βαθεῖα, 6 πιάτα ριχὰ, 6 πιάτα φρούτου, 6 πιάτα γλυκοῦ, 3 σαλατιέρες, 6 φλυτζάνια καφέ, 6 φλυτζάνια τείου.
- 5) Κων(τίνος) Σεφέρης, 12 φλυτζάνια τείου, 12 φλυτζάνια καφέ, 2 φοντανιέρες, 2 πιάτα τοῖχου ἀρχαῖα, καὶ 2 μπιμπελό.
- 6) Παναγιώτης Τζωτάκης, μιά θερμάστρα χυτοσιδηρά.
- 7) Α. Κοκκινόπουλος, ἓνα τραπέζακι τσιγάρου.
- 8) Κων(τίνος) Κολοφώνης, ἓνα ἀρνί.
- 9) Ἐργοστάσιον Χρυσολίθου, ἓνα φόρεμα γυναικεῖο μεταξωτό.
- 10) Γεώργιος Φ. Βέρρος, ἓνα πίνακα (ἀκουσρέλα).
- 11) Γεώργιος Λαδὰς, καλλυντικὰ διάφορα.
- 12) Ἀντώνιος Σ. Φιλίππου, 4 γλάστρες μικρὲς χρωματιστὲς, 2 μεγάλες γλάστρες χρωματιστὲς, 2 ἀνθοδοχεῖα, καὶ 2 ἐλέφαντες (μπιμπελό).
- 13) Γεώργιος Ἀγγελέτος, ποτὰ διάφορα.
- 14) Ἐμπορικὸν κατάστημα Καραλῆ, μιά γραβάτα.
- 15) Ἐμπορικὸν κατάστημα Δραγῶνα, ἐν ζεύγος πασοῦμια γυναικεῖα.
- 16) Ἐμπορικὸν κατάστημα Κουτσογιάννη, τρεῖς γραβάτες.
- 17) Ἐμπορικὸν κατάστημα Χρυσικόπουλος, τρία κασκόλ.
- 18) Κατάστημα Μινιόν, μιά βούρτσα μαλλίων νάυλον.
- 19) Κατάστημα Μαρούση, 2 γραβάτες.
- 20) Ζυθεστιάτοριον Ἀντ. Παπαγεωργίου, 1 ταψί γλυκὸ (γαλακτοπούρικο).
- 21) Παντοπωλεῖον Ἐμμ. Π. Παπαγεωργίου, ἓνα πορτατίφ.
- 22) Παντοπωλεῖον Ἰωάν. Ζαμπέτα, ἓνα κιβώτιον μπισκότα.
- 23) Κωμωτήριο Γ. Σπανοῦ, μηνιαῖον κόψιμο μαλλίων καὶ ξύρισμα.
- 24) Σύνδεσμος Δρυοπιδέων, ἐν εἰσιτήριον εἰς Παναγίαν Κανάλαν μετ' ἐπιστροφῆς καὶ ἐν βιβλίον ἢ Κύθνος.
- 25) Κατάστημα παιχιδιῶν κ. Μενεΐδη, ἓνα παιδικὸ παιχνίδι.
- 26) Κατάστημα Κρυστάλ, τρία μπιμπελό.
- 27) Δ. Βύνιος, τρεῖς φωτογραφίες μὲ κορνίζα ἀπὸ τοπεῖα λουτρῶν Κύθνου.
- 28) Κοινότης Δρυοπίδος, ἓνα ἀρνί.
- 29) Σὺλον Κοντοφωδῆς, τρία δόντια χρυσὰ καὶ μιά θεραπεία.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ «ΚΕΡΑΜΕΙΚΗ ΤΕΧΝΗ»

ΣΤΑΜ. ΑΝΤ. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ

Λεωφόρος Βασ. Σοφίας 48

Ἀμαρούσιον

Τηλέφ. 010-410

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ, ΗΤΟΙ:

Πιάτα, Φλυτζάνια Τείου, Κακάου, Καφέ λευκά καὶ κίτρινα, Κανάτες, Σαλατιέρες, Βάζα, Ἀνθοδοχεῖα, Πιάτα ζωγραφικῆς κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΙΝΑΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ

νὰ γλεντήσουν καὶ ὁ χορὸς τοὺς πέτυχε μέχρι κεραίας. Κατόπιν εὐγενοῦς παραχωρήσεως τῶν αἰθουσῶν τοῦ Σχολείου παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου Κου Χάρη Τσακόγιαννη, μαζεύτηκε ὅλο τὸ χωριό, τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς Κυριακῆς τῶν Ἀποκριῶν, καὶ καμάρωσε τὰ νεαρὰ βλαστάρια του, τὰ θεμέλια τῆς αὐριανῆς κοινωνίας, πού γλέντησαν καὶ χόρεψαν μὲ ἀδιάπτωτο κέφι μέχρι τὶς τέσσαρες τὸ πρωί. Μεζέδες, ψητό, σαλάτες, τυριά, ψάρια, φρούτα, γαργάλια τὴν ὁρῆξή τους καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν θερμώτικων βιολιῶν καὶ τῶν λαούτων, κράτησε τὸ γλέντι μέχρι τὶς τέσσερις τὸ πρωί.

Ὅλες οἱ ἀρχὲς τοῦ τόπου παρέστησαν στὸν χορὸν αὐτό. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κος Νικόλαος Γονιδάκης μετὰ τῆς Κυρίας του, ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Κος Μιχαὴλ Λαζάρου μετὰ τῆς Κυρίας του, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου Κος Χάρης Τσακόγιαννης μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ τῆς διδασκαλίσης Δίδος Κυπριάδου, ὁ Γεωπόνος Κος Γ. Τσεπελόγλου μετὰ τῆς Κυρίας του, ὁ Κος Στέφανος Μαρτίνος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ τῆς Γυναικαδέλφους του Δίδος Κατίνης Λορέντζου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μονοπωλείου Κος Στέφανος Μηζύρας, ὁ Κύριος Κ. Μπακτῆς μετὰ τῆς Κυρίας του, ὁ ἱατρὸς Κος Χρήστος Μπουζάκης μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Ναὶ μὲν δὲν εἶχαμε φρακοφορεμένα γκαρσόνια γιὰ νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσουν, εἶχαμε ὅμως τὰ νειάτα πού μᾶς ὑπηρετοῦσαν καὶ πού ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐτυχία, γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ των.

Τιμὴ καὶ δόξα, λοιπὸν στὰ νειάτα, πού πρέπει ἀνεμπόδιστα νὰ τὰ ἀφίνουμε νὰ βαδίζουν στὸν δρόμο τῆς προόδου καὶ τῆς προκοπῆς.

Σημειωτέον, τὰ κέρδη ἀπ' αὐτὸν τὸν χορὸν, περίπου 600.000 δρχ. διετέθησαν ἀπὸ τὴν Νεολαία μας, ὅχι γιὰ τὴν ἀγροτολέσχη τους, ὅπως θάταν σωστό, ἀλλὰ διὰ τὸν ἡλεκτροφωτισμὸν τοῦ χωριοῦ τους τῆς ἀγαπημένης των Δρυοπίδος, καὶ εὐχομαι νὰ βρεθοῦν μνηταὶ τοῦ παρὰδείγματός των, ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἐδῶ Δρυοπιδεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ξενητέμνα παιδιὰ τῆς Δρυοπίδος, πού βρίσκονται στὴν Ἀθήνα στὸν Πειραιᾶ καὶ ἀλλάχου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
Ἱατρός